

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 3T/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010469
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Daňo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314010469.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Ivanom Daňom v trestnej veci obž. Y. R., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.06.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný Y. R. G. Q. Á. L. , nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V.,
R. XX,

je vinný , že

ako otec mal. W. R., nar. XX.XX.XXXX a mal. Y. R., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že mu povinnosť prispievať na výživu detí vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. XXC XXX/XXXX zo dňa 13.08.2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. XXCo XX/XXXX zo dňa 11.02.2008, bol zaviazaný prispievať na výživu detí sumou 33,19 eur mesačne na každé dieťa do rúk matke detí Y. R., od októbra 2013 až doposiaľ si túto svoju povinnosť v Humennom a v Košiciach úmyselne pravidelne neplní aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu detí prispievať môže, a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom Y. R. sumu najmenej 379,14 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 /jedného/ roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa mu výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. sa obvinenému u k l a d á povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Humennom podala na tunajší súd na obv. Y. R. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe č. 1Pv 313/14/7702-3 zo dňa 29.07.2014 aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Po oboznámení sa s obžalobou a obsahom spisového materiálu súd vo veci rozhodol dňa 11.08.2014 trestným rozkazom sp.zn. 3T/81/2014, ktorým uznal obv. Y. R. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov a povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

V zákonnej lehote podal proti trestnému rozkazu prokurátor odpor, následkom ktorého došlo k nariadeniu hlavného pojednávania, na ktorom po prednesení obžaloby prokurátorom došlo zo zákona k zrušeniu trestného rozkazu.

Obžalovaný Y. R. pri výsluchu v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní dňa 20.01.2015 uviedol, že sa necíti byť vinným zo skutku, ktorý sa mu v obžalobe dáva za vinu. Bránil sa tvrdením, že výživné neplatil preto, lebo v zimnom období nemá prácu. Hoci pracuje a zarobí do 300,- eur, len za podnájom platil od 230,- do 240,- eur. Keď mal peniaze na výživné, tak ho matke poslal. Výživné za rok 2013 má uhradené v celom rozsahu. Dlhuje iba výživné za rok 2014, a to mesiac február, apríl a jún. Zaoštalé výživné za tri mesiace roku 2015 je ochotný uhradiť do konca mesiaca január 2015. Od júna 2014 platí výživné na každé dieťa pravidelne.

Matka maloletých detí Y. R. pri prvotnom výsluchu v konaní pred súdom uviedla, že obžalovaný si za žalované obdobie od októbra 2013 a mesiac február, apríl, jún roku 2014 a január 2015 neplní svoju vyživovaciu povinnosť na obidve maloleté deti. Za ostatné mesiace má výživné uhradené. Hoci obžalovaný výživné neplnil, deti núdzou netrpeli.

Pretože obžalovaný sa na ostatné hlavné pojednávanie konané dňa 30.06.2015 aj napriek riadne doručenému predvolaniu nedostavil a svoju neúčast' vopred neospravedlnil, súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, na ktorom vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, zápisnicu o jeho výsluchu zo dňa 20.01.2015 a zápisnicu o výsluchu svedkyne R. zo dňa 20.01.2015. Za účelom zistenia aktuálneho stavu plnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného opätovne vypočul matku maloletých detí Y. R.Ú. a prečítaním listinných dôkazov oboznámil ďalší obsah trestného spisu (prehľad plnenia vyživovacej povinnosti, rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. XXC/XXX/XXXX, rozsudok Krajského súdu v Prešove XXCo/XX/XXXX, rodné listy detí, potvrdenie o návšteve školy, oznámenie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice, správu a potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2013-2014, fotokópie ústrižkov poštových poukážok na čl. 36-40, čl. 111 spisu).

Obžalovaný Y. R. sa pri prvotnom výsluchu pred povereným príslušníkom PZ v podstate priznal a svoje konanie oľutoval. Výživné za obdobie apríl 2014, máj 2014 a jún 2014 uhradil prostredníctvom poštových poukazov na každé dieťa osobitne za tri mesiace. Dlhí výživné na mal. W. R. a mal. Y. R. za mesiac október 2013 nezaplatil z dôvodu nízkeho príjmu a vysokých nákladov na bývanie, ktoré musel ako prvé uhradiť. Zvyšok použil na úhradu životných nákladov. V závere výpovede uviedol, že dlžné výživné za mesiac október 2013 uhradí v čo najkratšom čase po výplatnom termíne. Súdom určené výživné sa snaží uhrádzať včas, ale príjem zo zamestnania vo výške cca 300,- eur mu vyplácajú 10. dňa v mesiaci a je dosť malý, preto mu finančne vypomáha jeho matka E. Q., ktorá zasiela tieto poštové poukážky. Výživné za mesiac apríl 2014, máj 2014 a jún 2014 uhradil, čo preukázal ústrižkami poštových poukazov.

Svedkyňa Y. R. pri ostatnom výsluchu uviedla, že obžalovaný aktuálne dlhuje na výživnom sumu 379,14 eur, čo predstavuje výživné už aj za mesiac jún 2015. Poslednú sumu na výživnom uhradil dňa

24.06.2015 v sume 30,38 eur, čo bola suma za mesiac február 2015. Za celé obdobie od februára 2014 do júna 2015 celkom dlhuje sumu vo výške 379,14 eur, konkrétne za február 2014 - 66,38 eur, apríl 2014 - 66,38 eur, jún 2014 - 36,- eur, február 2015 - 5,62 eur, marec 2015 - 36,- eur, apríl 2015 - 66,38 eur, máj 2015 - 36,- eur, jún 2015 - 66,38 eur. Ako v predošlej výpovedi v závere svedkyňa zopakovala, že aj napriek nepravidelnému plneniu vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného, deti núdzou netrpeli.

Z listinných dôkazov - rodných listov maloletých detí je zrejmé, že obžalovaný Y. R. je otcom mal. W. R., nar. XX.XX.XXXX a mal. Y. R., nar. XX.XX.XXXX.

Podľa rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. XXC/XXX/XXXX zo dňa 13.10.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. XXCo/XX/XXXX zo dňa 11.02.2009 právoplatný dňa 30.03.2009 je obžalovaný povinný prispievať na mal. W. a mal. Y. po 33,19 eur mesačne na každé dieťa vždy do prvého dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Maloleté deti W. R. a Y. R.Á. sú v školskom roku 2013/2014 podľa potvrdenia o návšteve školy žiakmi Základnej školy Jána Švermu so sídlom Humenné, Štefánikova 31.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Košice, bol obžalovaný v období od 20.12.2013 do 13.09.2014 zamestnancom spoločnosti Slovenské magnezitové závody, a.s., Jelšava. V období od 14.03.2013 do 30.12.2013 pracoval na základe dohody o vykonaní práce pre K.. H. Q. - S., rovnako ako od 17.03.2014 ku dňu podania správy, teda k 28.05.2014.

Výšku pracovnej odmeny resp. mzdy obžalovaného v spoločnosti Slovenské magnezitové závody, a.s. a u K.. H. Q. - S. preukazujú správy na čl. 42-42 spisu.

Do evidencie uchádzačov o zamestnanie bol obžalovaný podľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zaradený od 07.04.2014, pričom jeho evidencia trvala i ku dňu podania správy, t.j. ku dňu 21.05.2014. Do 31.02.2014 obžalovaný poberal dávku v hmotnej núdzi, konkrétne od januára 2013 do júna 2013, následne od októbra 2013 do marca 2014 vrátane.

Jednotlivé úhrady výživného okrem samotnej výpovede matky maloletých detí dokazujú fotokópie poštových poukazov na čl. 36-40 trestného spisu a čl. 111.

Vychádzajúc z výsledkov takto vykonaného dokazovania, najmä zo svedeckej výpovede matky maloletých detí, poštových poukazov o jednotlivých úhradách výživného a ostatných listinných dôkazov mal súd za dostatočne preukázané, že obžalovaný tak po stránke subjektívnej i po stránke objektívnej naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., lebo v období od októbra 2013 do 30.06.2014 úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať mal. W. R. a mal. Y. R., preto ho súd uznal vinným.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ust. § 34 a nasl. Tr. zák., pričom prihliadal na kritéria uvedené najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V rámci osobných a rodinných pomerov obžalovaného súd zistil, že je rozvedený. Mestská polícia Košice - sever neeviduje žiadny záznam o protiprávnom konaní obžalovaného. Pri hodnotení osoby obžalovaného ako páchatel'a súd vychádzal z odpisu registra trestov, podľa ktorého už bol v minulosti 2-krát súdne trestaný. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice I. sp.zn. 7T/10/13 zo dňa 07.02.2013, právoplatný dňa 22.05.2013 odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 / jeden/ rok, teda do 23.05.2014, z čoho vyplýva, že teraz prejednávaneho skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a v úvahu tak v znení ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. prichádzalo uloženie nepodmieneného trestu. Spomínané odsúdenie obžalovanému priťažovalo (§ 36 písm. m/ Tr. zák.), ale poľahčovalo mu, že sa k trestnému činu priznal a oľutoval ho (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Vzhľadom na rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd nepoužil ust. § 38 ods. 3 Tr. zák., ani ust.

§ 38 ods. 4 Tr. zák., ale v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. ukladal trest v trestnej sadzbe trestu odňatia slobody bez jej úpravy, teda trest v trestnej sadzbe až dva roky. Súd kladne vyhodnotil snahu i samotné splácanie výživného zo strany obžalovaného ako aj to, že toto jeho protiprávne konanie nemalo nepriaznivé následky pre maloleté deti, nakoľko núdzou netrpeli. Z uvedených dôvodov súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/ roka, výkon ktorého podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dvoch/ rokov. Skúšobná doba bude na obžalovaného pôsobiť najmä výchovne a preventívne v tom smere, aby si uvedomil svoju zákonnú povinnosť vyživovať maloleté deti až do doby, kým tieto nie sú schopné samé sa živiť, lebo v opačnom prípade mu hrozí nielen samotná premena podmienienečného trestu, ale aj uloženie prísnejšieho, nepodmienienečného trestu odňatia slobody. Uložený trest podľa súdu splní svoj účel a v neposlednom rade korešponduje i so záujmom spoločnosti na jej ochrane a prevýchove páchatel'a trestného činu a súčasne zodpovedá zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák.

Na posilnenie účelu trestu súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia, súd vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolanie môže podať, a to i proti vôli obžalovaného v jeho prospech, jeho zákonný zástupca, jeho obhajca a štátny orgán starostlivosti o mládež. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.